

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 749/2025-6

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla a sudcov Ivana Fiačana a Martina Vernarského (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], narodeného [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], proti uzneseniam Okresného súdu Zvolen č. k. 15C/42/2024-47 zo 14. júna 2024, č. k. 10C/19/2025-85 z 18. augusta 2025, opravnému uzneseniu Okresného súdu Zvolen č. k. 10C/19/2025-99 z 24. októbra 2025 a uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 14Co/91/2024-264 z 20. novembra 2024 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručенou ústavnému súdu 10. decembra 2025 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva vlastníť majetok zaručeného čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), základného práva na nestranný súd a na súdnu ochranu zaručeného čl. 46 ods. 1 ústavy, základného práva na rovnosť účastníkov konania zaručeného čl. 47 ods. 3 ústavy a práva na nestranný súd a na spravodlivé súdne konanie zaručeného čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozhodnutiami všeobecných súdov označenými v záhlaví tohto uznesenia. Namieta aj porušenie konkretizovaných ustanovení etického kódexu sudcov. Navrhuje zrušiť neodkladné opatrenie nariadené napadnutými rozhodnutiami, preskúmať konanie konajúcich sudkýň z hľadiska svojvoľného rozhodovania a porušenia etického kódexu sudcov, ako aj zabezpečiť, aby ďalšie konanie vo veci pokračovalo zákonne, nestranne a odborne.

II.

Skutkové východiská

2. Sťažovateľovi bolo uznesením okresného súdu zo 14. júna 2024 nariadené neodkladné opatrenie spočívajúce v povinnosti zdržať sa vstupu na pozemky vo vlastníctve žalobcov a zdržať sa konania, ktorým by odstraňoval časti stavby príjazdovej komunikácie, oporného múru a oplotenia na hranici

predmetných pozemkov. Bola mu uložená povinnosť nahradiť žalobcom trovy konania v rozsahu 100 % a okresný súd ho poučil o možnosti podať žalobu vo veci samej na účel usporiadania vzájomných sporných práv a povinností vo vzťahu k žalobcom.

3. Na odvolanie sťažovateľa krajský súd napadnutým uznesením z 20. novembra 2024 uznesenie okresného súdu potvrdil a sťažovateľovi uložil povinnosť nahradiť trovy odvolacieho konania žalobcov v rozsahu 100 %.

4. Sťažovateľ 24. apríla 2025 doručil okresnému súdu návrh na zrušenie uvedeného neodkladného opatrenia. Napadnutým uznesením z 18. augusta 2025 okresný súd návrh sťažovateľa zamietol a žalovaným priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Opravným uznesením z 24. októbra 2025 okresný súd bez návrhu opravil výrok uznesenia z 18. augusta 2025 o náhrade trov konania tak, že žalovaným priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % voči žalobcovi (sťažovateľovi), nie voči žalovanému.

III.

Argumentácia sťažovateľa

5. Podľa názoru sťažovateľa konajúce sudkyne na okresnom súde vydali rozhodnutia neprimerané, nedostatočne odôvodnené a svojvoľné, ignorovali návrhy účastníka konania, jednostranne hodnotili dôkazy, ignorovali videozáznamy agresie voči sťažovateľovi a nariadili neodkladné opatrenie so zásahom do vlastníckeho práva. Okresný súd vydal opravné uznesenie nad rámec § 224 Civilného sporového poriadku, čím došlo k nezákonnému zásahu do práv účastníka konania.

IV.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

6. Sťažovateľ nie je zastúpený kvalifikovaným právnym zástupcom, hoci to § 34 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) vyžaduje.

7. Napriek tomu ústavný súd nepovažoval za účelné odstraňovať nedostatok náležitosti ústavnej sťažnosti, a to z nasledovných dôvodov.

8. Vo vzťahu k napadnutým uzneseniam okresného súdu zo 14. júna 2024 a z 18. augusta 2025 je ústavná sťažnosť sťažovateľa neprípustná podľa § 55 písm. d) v spojení s § 132 ods. 1 zákona o ústavnom súde. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy totiž ochranu základným právam a slobodám ústavný súd poskytuje len vtedy, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd. Právomoc krajského súdu rozhodovať v odvolacom konaní vylučuje právomoc ústavného súdu zaoberať sa poskytovaním ochrany sťažovateľovým právam proti obom uvedeným uzneseniam okresného súdu. Preto v týchto častiach ústavný súd odmietol ústavnú sťažnosť podľa § 56 ods. 2 písm. d) zákona o ústavnom súde.

9. Pokiaľ ide o napadnuté uznesenie krajského súdu z 20. novembra 2024, ústavný súd odkazuje na § 124 prvú vetu zákona o ústavnom súde, podľa ktorej ústavnú sťažnosť možno podať do dvoch mesiacov od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Podľa informácií zistených ústavným súdom v registri doložiek právoplatnosti a vykonateľnosti súdnych rozhodnutí na oficiálnom webovom sídle Ministerstva spravodlivosti

Slovenskej republiky nadobudlo napadnuté uznesenie krajského súdu právoplatnosť 20. decembra 2024. Ústavná sťažnosť odoslaná sťažovateľom na poštovú prepravu 8. decembra 2025 je tak v predmetnej časti podaná zjavne oneskorene a ústavný súd ju odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. f) zákona o ústavnom súde.

10. Napokon k napadnutému opravnému uzneseniu okresného súdu z 24. októbra 2025 ústavný súd uvádza, že oprava sa netýkala meritórneho výroku o zamietnutí sťažovateľovho návrhu na zrušenie neodkladného opatrenia, ale výlučne výroku o náhrade trov konania, keďže v pôvodnom uznesení z 18. augusta 2025 okresný súd sformuloval náhradový výrok tak, že žalovaným priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanému, nie voči žalobcovi (sťažovateľ). Oprava teda nijako nesúvisí s podstatou nariadeného neodkladného opatrenia ani s podstatou sťažovateľovho návrhu na jeho zrušenie. Odpadajú tak dôvody ústavnej sťažnosti založené na údajnom ignorovaní dôkazov, ich jednostrannom hodnotení a na neprimeranosti zásahu vyvolaného neodkladným opatrením do základného práva vlastniť majetok. Sťažovateľ vo vzťahu k opravnému uzneseniu síce adresne namietol, že bolo vydané nad rámec § 224 CSP, nijako však nekonkretizoval, v čom okresný súd prekročil rámce uvedeného ustanovenia, podľa ktorého súd kedykoľvek aj bez návrhu opraví v rozsudku chyby v písaní a počítaní, ako aj iné zrejme nesprávnosti. O oprave súd vydá opravné uznesenie, ktoré doručí subjektom konania. Pri natoľko všeobecnej úrovni sťažnostného dôvodu nemohol ústavný súd priznať danej námietke sťažovateľa ľudsko-právnu relevanciu, ktorá by odôvodňovala prijatie ústavnej sťažnosti v tejto časti na ďalšie konanie. V tejto časti preto ústavný súd ústavnú sťažnosť odmietol ako zjavne neopodstatnenú podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde.

11. K sťažovateľom namietanému porušeniu ustanovení etického kódexu sudcov ústavný súd uvádza, že v konaní podľa čl. 127 ods. 1 ústavy sú preň referenčnými len ustanovenia ústavy a kvalifikovaných medzinárodných zmlúv obsahujúce základné práva a slobody. Ustanovenia etického kódexu sudcov adresované sudcom, nie fyzickým osobám a právnickým osobám ako nositeľom ľudských práv, základné práva a slobody nezakotvujú. Preto ústavný súd nemá právomoc preskúmať v konaní o ústavnej sťažnosti súlad napadnutých rozhodnutí s etickým kódexom sudcov. V tejto časti preto ústavný súd ústavnú sťažnosť odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. a) zákona o ústavnom súde.

12. Odmietnutie ústavnej sťažnosti má za následok, že bolo bez právneho významu rozhodovať o ďalších návrhoch formulovaných sťažovateľom.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 18. decembra 2025

Robert Šorl
predseda senátu